

VIITORUL ROL

ION CARAMITRU

Am mai avut prilejul să scriu, la rubrica „Viitorul rol“, despre Ion Caramitru. Pe cât posibil, căutam să subliniez stilul propriu de interpretare al acestui actor intelectual, dispunând de un cuprinzător sistem de repere culturale, dotat cu gust sigur și cu un remarcabil discernământ în alegerea mijloacelor de expresie. Cu riscul de a mă repeta, observ că teatrul shakespearean exercită asupra lui o chemare magnetică; fișei sale de creație i se va adăuga rolul Pericle.

„Momentul e important pentru mine, în primul rând fiindcă reinnod firul experienței rolurilor shakespeareene, înce-

pută în studenție, cu Hamlet, continuată la Teatrul Național, cu Romeo, iar la Teatrul „Bulandra“, cu Octaviu Cezar (*Iuliu Cezar*), Feste (*A douăsprezecea noapte*), Ferdinand (*Furtuna*); în al doilea rând, pentru că lucrez cu regizorul Dinu Cernescu; iar în al treilea, mă voi întâlni cu colectivul Teatrului Giulești, un colectiv în plină ascensiune.

Piesa, după cum se știe, e controversată; unii teoreticieni de teatru consideră că nu-i aparține în întregime lui Shakespeare. Dar ea conține, incontestabil, elemente de teatralitate specifice operei marelui Will.

Rolul are o întindere mare și o arie vastă de situații și stări prin care se înrudește cu alte personaje ale dramaturgiei shakespeareene. Eroul parcurge un zbuclănat proces de cunoaștere — de cunoaștere a oamenilor, a vieții; o natură generoasă este pusă la încercare în fel și chip, contrariată, plasată în situații tragice, cu scopul de a extrage o morală generoasă și de a exalta resursele spiritului. Sfârșitul aventurii sale este un *happy-end* ironic.

Personajul e complicat; dacă am compara ceea ce se petrece cu el cu o reacție chimică, am spune că el acționează și se transformă sub presiunea evenimentelor din afară, care reprezintă catalizatorul. Singur într-o lume ostilă, înarmat numai cu dragoste și dorința de bine, impulsurile sale spontane sînt permanent contrazise.

Profesional, e un lucru foarte greu, pleasa avînd o desfășurare cinematografică; nu există nici unitate de timp, nici de loc. În construcția spectacolului, Dinu Cernescu echilibrează aceste rupturi prin tipologia distribuției și prin elemente scenice atemporale. Este o experiență incitantă; toți actorii lucrează cu pasiune și interes. Premiera, în toamnă. După aceea, la Teatrul „Bulandra“, tot cu Dinu Cernescu, vom lucra *Egmont*“.

telex-„teatrul“●telex-„teatrul“●telex-„teatrul“

scenografia Sandei Mușatescu. ● Ne-a parvenit ultimul număr din revista „Arlechin“ nr. 9—10. Numărul, închinat în întregime comediei dell'arte, este foarte bun. Nu știm, însă, cui îi este destinat. La chioșcuri nu se difuzează, nouă nu ne este trimis... ● Teatrul de Stat din Reșița pregătește, pentru prima parte a stagiunii

viitoare o piesă a lui Vampilov nereprezentată încă la noi: Adio, studenție!, în regia lui Călin Florian. ● Două apariții editoriale readuc în atenție personalitatea lui Camil Petrescu: Teatru vol. I și II și Scrisori către Camil Petrescu, ediție îngrijită de Florica Ichim. Ambele volume au apărut în editura „Minerva“. ● Caragiale,

din nou pe meridianele globului? De curînd, a avut loc premiera Scrisorii pierdute în Costa Rica, la „Compania națională de teatru“ din San José. ● Asociația studenților din Cluj-Napoca editează o revistă extrem de interesantă, densă și variată, „Echinor“. Ultimul număr al revistei este închinat teatrului; putem afla aici